

Alkotmánybíróság

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[Redacted]
[Redacted] szám alatti tényleges tartózkodási helyű lakos) – a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján az alábbi

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 2 8 5 - 0 / 2019	
Érkezett: 2019 AUG 0 1.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 10	<i>eli</i>
anya neve: [Redacted]	

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Szegedi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja 15.Bv.1068/2017/35. számú végzésének és a másodfokon eljárt Szegedi Törvényszék 5.Bpkf.475/2019/6. számú végzésének** alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Előadom, hogy Magyarországon a fogvatartásomat foganatosító büntetés-végrehajtási intézetekben olyan méltatlan, embertelen és megalázó bánásmód tilalmába ütköző elhelyezési körülmények között kerültem elhelyezésre, mely körülmények alapján álláspontom szerint megállapítható az Emberi Jogok Európai Egyezménye 3. cikkének Magyar Állam általi megsértése.

2016. március 2. napján a fenti sérelmek miatt kártérítés iránti kérelmet terjesztettem elő az Emberi Jogok Európai Bíróságához, mely kérelmet az EJEB 13423/16. lajstromszám alatt nyilvántartásba vett.

Figyelemmel a 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) 2017. január 1. napján hatályba lépett módosítására, illetve az EJEB 2016. november 23. napján, ECHR 381 (2016). számon kiadott sajtóközleményére 2017. május 15. napján a Bv. tv. 436. § (10) bekezdés b) pontja alapján a 10/A §-a szerinti kártalanítás iránti kérelmet terjesztettem elő az illetékes Szegedi Fegyház és Börtön útján.

A kártalanítás iránti kérelem benyújtását megelőzően és azzal egyidejűleg sem nyújtottam be a Bv. tv. 144/B. §-a szerinti panaszt, tekintettel a Bv. tv. 436. § (11) bekezdés második mondatára, mely szerint a Bv. tv. 436. § (10) bekezdése alapján benyújtott kérelmek elbírálása során a 10/A. § (6) bekezdése nem alkalmazható.

A Szegedi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportjának 31. számú megkeresésére válaszul bejelentettem, hogy a megállapított kártérítést (sérelemdíjat) nem teljesítettem a magánfelek részére, egyúttal a magánfelek részére megítélt valamennyi kártérítés tekintetében elévülési kifogást jelentettem be.

Az első fokon eljáró **Szegedi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja 15.Bv.1068/2017/35.** számú végzésével megállapította, hogy a Budai Központi Kerületi Bíróság 2012. szeptember 12. napján kelt és a Fővárosi Törvényszék 32.Bf.12.811/2012/6. számú ítélete folytán 2013. március 20. napján jogerőre emelkedett 6.B.XI.2441/2011/20. számú ítéletében [REDACTED] sértett sérelmére elkövetett bűncselekménnyel összefüggésben 3.000.000,- (Hárommillió) forint, [REDACTED] sértettek sérelmére elkövetett bűncselekménnyel összefüggésben 2.000.000,- (Kettőmillió) forint, [REDACTED] sértett sérelmére elkövetett bűncselekménnyel összefüggésben 3.000.000,- (Hárommillió) forint kártérítés és ezen összegek után 2007. június 7. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatainak megfizetésére kötelezett engem.

Az első fokon eljáró Szegedi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja figyelmen kívül hagyta az általam bejelentett elévülési kifogást és kötelezte az államot, hogy a javamra kártalanításként megállapított 2.070.900,- (Kettőmillió-hetvenezer-kilencszáz) forintból 776.586,- (Hétszázhetvenhatezer-ötszáznyolcvanhat) forintot [REDACTED] sértett részére, 776.587,- (Hétszázhetvenhatezer-ötszáznyolcvanhét) forintot [REDACTED] sértett részére, valamint 517.725,- (Ötszáztizethétezer-hétszázhuszonöt) forintot [REDACTED] sértettek részére fizessen ki.

A Szegedi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja elsőfokú végzése ellen jogi képviselőm útján fellebbezést nyújtottam be, melyben kértem a másodfokon eljáró Szegedi Törvényszéket, hogy a Szegedi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja elsőfokú határozatát változtassa meg, és az [REDACTED] sértettek részére történő levonást mint jogszabálysértőt mellőzze.

A **másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék 5.Bpkf.475/2019/6.** számú végzésével a fellebbezést és az elsőfokú végzést is alaptalannak ítélve, az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta – a Bv. tv. 70/A. §. (5) bekezdés c) pontja szerint eljárva – a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja, valamint a Be. 606. § (1) bekezdés alapján alkalmazva a Be. 579. § (3) bekezdését és a kártalanítás iránti kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette a kérelemmel érintett elítéléseimet, és hogy a jogi képviselőm által benyújtott kérelemben mely tartamban és mely időponttól kezdődően, de 2017. május 15. napjáig terjesztettem elő a kártalanítás iránti kérelmet. A másodfokú bíróság álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor úgy ítélte meg, hogy a kérelem 2016. december 31. napjáig érdemben elbírálható. Megállapítható ugyanis, hogy a Bv. tv. 144/B. § szerinti panasszal nem éltem,

melyet a Szegedi Fegyház és Börtön 2019. május 29. napján a Szegedi Törvényszékhez érkezett adatközlésében megerősített, márpedig a panasz előterjesztése – a 2017. január 1. napja után is jogsértő helyzetben lévő elítéltek esetében – a kártalanítás iránti kérelem benyújtásának feltétele.

A kártalanítási eljárás alapvető elbírálási szabálya a Bv.tv. 10/A. §, 10/B. §, és a 70/A. §. 70/B. §-a. A Bv.tv. 436. § (10)-(12) bekezdéseiben írott átmeneti rendelkezések a másodfokú bíróság álláspontja szerint – értelmükénél fogva – a már a fogvatartásból szabadult elítéltekre vonatkoznak, akik az előtt szabadultak, hogy jogszabály a kártalanítási eljárást a jogrendbe emelte volna, illetve azon elítéltekre, akik vonatkozásában a jogsértő elhelyezési körülmények a kártalanítási eljárást lehetővé tevő jogszabály hatálybalépése előtt megszűntek. Az átmeneti szabályok a benyújtásra jogosult kört, valamint jogvesztő határidő számításra vonatkozó szabályokat tartalmaz, utalva utóbbi esetben a főszabályra, a Bv.tv. 10/A.§ (4) bekezdésére.

A Bv. tv. 10/A. § (4) bekezdése szerint a kártalanítás iránti igény attól a naptól számított hat hónapon belül érvényesíthető, amelyen az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények megszűntek. E határidő elmulasztása jogvesztő. E bekezdés alkalmazásában nem tekinthető az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények megszűnésének, ha e körülmény fennállása rövid időtartamra, de legfeljebb harminc napra megszakadt, azért mert az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott elhelyezése során a jogszabályban előírt élettér biztosítva volt. Éppen ezért a Bv. tv. 436. § (10) bekezdésének átmeneti szabályai a vonatkozásomban nem alkalmazhatóak, hiszen nem szűntek meg az alapjogokat sértő elhelyezési körülmények, ugyanis a fogvatartásból nem szabadultam, továbbá megállapítható, hogy 2017. január 1. napjától számítottan harminc napnál hosszabb időtartamban állt fent esetemben az alapjogokat sértő elhelyezési körülmény, mivel a jogszabályban előírt mozgástér ezen időszakon belül sem volt számomra biztosítva.

Ebből következően – mivel az átmeneti szabályok is a főszabályra hivatkoznak – a ténylegesen, folyamatosan fogvatartásban és jogsértő körülmények között lévő elítélt esetében nem bontható meg fogvatartása a kártalanítás vizsgálata céljából a 2017. január 1. előtti és utáni időszakra. (Erre utal a BDT2018. 3850 [7] cikke is.) Azaz a kérelmét egységesen a 2017. január 1. napjával hatályos Bv. tv. általános rendelkezései szerint kell elbírálni, és vizsgálni kell, hogy a kérelem a Bv. tv. 10/A. §, valamint 10/B. § és 70/A. §, valamint 70/B. §-ában foglalt feltételeknek megfelel-e. A Bv. tv. 10/A.§ (6) bekezdése szerint a kártalanítási igény benyújtásának feltétele a Bv. tv. 144/A. § szerinti panasz benyújtása, mivel a kérelmem szerint 2017. január 1. napját követő időszakban is sérültek alapvető jogaim az elhelyezés során, ekként a panasz megléte nem mellőzhető feltétel, ugyanis rám a Bv.tv. 436. § szabályai nem alkalmazhatóak a korábban írtak szerint. Így tehát a Bv.tv. 436. § (11) bekezdése sem, azaz esetemben a 2016. évben benyújtott EJEB kérelem a panasztételi kötelezettséget nem helyettesíti és a kérelem érdemi elbírálását nem teszi lehetővé. A 2017. január 1. napja után is folyamatos fogvatartásban és alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények között lévő elítélt esetében a panasz előterjesztése szükséges, tekintve, hogy ez a kártalanítás iránti kérelem benyújtásának feltétele. A másodfokú bíróság álláspontja szerint tehát a fentiek okából a Bv.tv. 70/A § (5) bekezdés c) pontja szerint az érdemi vizsgálat nélkül kell a kérelmet elutasítani.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Kijelentem, hogy a Szegedi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja **15.Bv.1068/2017/35.** számú végzése elleni fellebbezéssel **a rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem.** Bár a támadott végzések érdemi vizsgálat nélkül utasították el a kártalanítás iránti kérelmemet, **az ügyet azonban végleges jelleggel zárták le, így ügydöntő határozatnak minősülnek, alkotmányjogi panasznak tehát helye van.**

Kijelentem, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, perújítást (jogorvoslatot a törvényesség érdekében) nem kezdeményeztem.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Kijelentem, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló, másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék 5.Bpkf.475/2019/6. számú végzésének kézbesítésére elektronikus úton, 2019. június 27. napján került sor a jogi képviselőm cégkapujára, melynek megfelelően az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő – az alkotmányjogi panasz benyújtására alapul szolgáló bírói döntés közzétételétől számított 60 nap – megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntések a megbízásom alapján indult kártalanítás iránti eljárásban születtek, a támadott bírói döntések tehát az én jogaimat, érdekeimet érintik.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A jelen ügy tárgyát képező alkotmányossági kérdés "a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség" (Abtv. 29. §).

Az első fokon eljáró Szegedi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportjának elsőfokú végzése sérteti a tisztességes eljárás alkotmányos követelményét azzal, hogy figyelmen kívül hagyta az általam bejelentett elévülési kifogást, így engem alaptörvény-ellenesen fosztott meg attól, hogy az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésében rögzített alapjogom megsértése miatt az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdése alapján – törvényben is biztosított – kártérítésben részesülhessek.

Az első fokon eljáró Szegedi Törvényszék végleges végzése ugyanakkor jogellenesen szűkítette a Bv. tv. 436. § (10) bekezdés b) pontja alapján kérelmet előterjeszteni jogosultak körét azzal, hogy a Bv. tv. 436. § (11) bekezdésének második mondatát csupán a 2017. január 1. napján már szabadult kérelmezők tekintetében tartotta alkalmazhatónak.

Tekintettel arra, hogy a Bv. tv. nem tartalmaz olyan kitétel, mely szerint a 2017. január 1. napján hatályba lépett módosításakor fogvatartott kérelmezők esetében nem alkalmazhatók a törvény átmeneti rendelkezései, a másodfokon eljáró bíróság támadott végzésével nem jogot értelmezett és alkalmazott, hanem az elbírálandó norma tartalmának jogértelmezés útján történő módosításával – az Alaptörvénnyel ellentétesen – jogot alkotott, melyre tekintettel az alkotmányjogi panasszal támadott másodfokú végzés az Alaptörvény

hatalommegosztás elvét kimondó C) cikk (1) bekezdésébe, illetve a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységének ellátását kimondó 25. cikk (1) bekezdésének első mondatába ütközik, egyúttal sérti a tisztességes eljárás alkotmányos követelményét is.

A tisztességes eljárás alkotmányos követelményének megsértésének minősül továbbá az is, hogy az eljáró bíróságok engem alaptörvény-ellenesen véglegesen fosztottak meg attól, hogy a bíróság érdemben dönthessen az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésében rögzített alapjogom megsértése miatt az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdése alapján – törvényben is biztosított – kártérítési igényemről.

Az Alaptörvény hatalommegosztás elvét kimondó C) cikk (1) bekezdésébe, illetve a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységének ellátását kimondó 25. cikk (1) bekezdésének első mondatába ütközés, valamint a tisztességes eljárás alkotmányos követelményének megsértése tehát az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésének és az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdésének megsértését közvetlenül eredményezte.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

C) cikk (1) bekezdése: „A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.”

III. cikk (1) bekezdésének első mondata: „Senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgaságban tartani.”

IV. cikk (4) bekezdése: „Akinek szabadságát alaptalanul vagy törvénytől korlátozták, kárának megtérítésére jogosult.”

XXVIII. cikk (1) bekezdése által deklarált tisztességes eljáráshoz való jog.

25. cikk (1) bekezdésének első mondata: „A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el.”

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A Bv. tv. 70/B. § (5) bekezdés c) pontja szerint a büntetés-végrehajtási bíró a határozatban a kártalanítás összegéből a még fennálló követelés erejéig a polgári jogi igény, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj jogosultja javára történő kifizetésről rendelkezik, ha az elítélt vagy védője ilyen irányú védekezését vizsgálva megállapította, hogy a Polgári Törvénykönyv szerinti általános elévülési idő még nem telt el.

Aggálytalanul megállapítható, hogy a Szegedi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja 15.Bv.1068/2017/35. számú végzése említést sem tesz a jogi képviselőm által bejelentett védekezés – elévülési kifogás – elutasításáról, nyilvánvaló tehát, hogy azt érdemben nem is vizsgálta az elsőfokú bíróság. A fenti mulasztás miatt olyan elsőfokú végzés született, amely sérti a tisztességes eljárás alkotmányos követelményét, hiszen megfosztott engem attól, hogy az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésében rögzített alapjogom megsértése miatt az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdése alapján – törvényben is biztosított – kártérítésben részesülhessek.

A Bv. tv. átmeneti rendelkezései egyértelműen rögzítik, hogy a 2016. évi CX. törvény 22. §-ával megállapított 10/A. § szerinti kártalanítási igény benyújtására az az elítelt és egyéb jogcímen **fogvatartott is jogosult**, aki az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt az EJEB-hez nyújtott be kérelmet, ha a kérelmet az EJEB a módosítás hatálybalépésének napjáig nyilvántartásba vette, kivéve, ha a fogvatartott az EJEB-hez címzett kérelmét 2015. június 10. napját követően nyújtotta be és a kérelem benyújtásakor a jogsértés megszűnésétől számítottan több mint hat hónap telt el. A fentiek alapján benyújtott kérelmek elbírálása során nem alkalmazható a 10/A. § (6) bekezdése, tehát a kártalanítás iránti igény benyújtásának nem feltétele, hogy az elítelt vagy – a kényszergyógykezelt, illetve az előzetes kényszergyógykezelt kivételével – az egyéb jogcímen fogvatartott az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt a 144/B. §-ban meghatározott panaszt előterjessze a végrehajtásért felelős szerv vezetőjéhez [Bv. tv. 436. § (10) bekezdés b) pontja, (11) bekezdés második mondata].

A bíróságok feladata – többek között – a joggyakorlat továbbfejlesztése és a jogalkalmazás egységének biztosítása érdekében hozott jogértelmezés és iránymutatás. Nem tartozik azonban a bíróságok feladatához a jogalkotás, az elbírálendő kérdésekre vonatkozó norma tartalmának módosítása jogértelmezés útján.

Álláspontom szerint azonban a másodfokú bíróság éppen ez utóbbit tette: nem jogot értelmezett és alkalmazott, hanem – az Alaptörvénnyel ellentétesen – jogot alkotott. A másodfokú végzés – figyelmen kívül hagyva a jogalkotó szándékát – a Bv. tv.-t azzal a többlettartalommal töltötte meg, hogy a 2017. január 1. napján hatályba lépett módosításakor fogvatartott kérelmezők esetében a törvény átmeneti rendelkezései nem alkalmazhatók. A támadott másodfokú végzés tehát az Alaptörvény hatalommegosztás elvét kimondó C) cikk (1) bekezdésébe, illetve a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységének ellátását kimondó 25. cikk (1) bekezdésének első mondatába ütközik.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése deklarálja a tisztességes eljáráshoz való jogot. Az Alkotmánybíróság klasszikus megfogalmazásában: „a tisztességes eljáráshoz való jog az Alkotmányban explicit módon nem nevesített, de az alkotmánybírósági gyakorlatban az 57. (1) bekezdésébe foglalt független és pártatlan bírósághoz való jog, illetve a 2. § (1) 10 bekezdéséből eredő eljárási garanciák védelmének egymásra vonatkoztatásából tartalmilag levezetett alkotmányos alapjog” [315/E/2003. AB határozat.

„A „tisztességes eljárás” (fair trial) követelménye nem egyszerűen egy a bíróságnak és az eljárásnak itt megkövetelt tulajdonságai közül (ti. mint „igazságos tárgyalás”), hanem [...] az Alkotmány rendelkezésben foglalt követelményeken túl – különösen a büntetőjogra és eljárásra vonatkozóan – az általában elfogadott értelmezése szerint a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy nem tisztességes” [6/1998. (III. 11.) AB határozat].

A Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata is rámutat arra, hogy a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi

szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthesse. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is.

A kínzás- és embertelen bánásmód tilalma jellegéből fakadóan olyan alapjog, melynek sérelme sokszor csak utólagos kompenzációval orvosolható. Esetemben a büntetés-végrehajtási intézmények állapota miatt az állam nem volt képes biztosítani az emberhez méltó fogvatartási körülményeket, pedig erre kötelezettsége lett volna.

A jelen ügyben megvalósult bírói jogalkotás mellett a tisztességes eljárás alkotmányos követelményének megsértését eredményezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta elévülési kifogásomat, továbbá hogy a másodfokú bíróság súlyos, több éven át tartó alapvető jogi sérelmeket hagyott végzésével figyelmen kívül. Engem tehát alaptörvényellenes, érdemi vizsgálat nélkül meghozott döntésével véglegesen megfosztott attól, hogy az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésében rögzített alapjogom megsértése miatt az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdése alapján törvényben is biztosított kártérítési igényemet bírósági úton elbírálják, ahogy attól is, hogy az érdemi vizsgálat nélkül meghozott döntés ellen – az alkotmányjogi panasz kivételével – bármilyen egyéb rendkívüli jogorvoslatot igénybe vehessek.

Természetesen az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése a tisztességes bírósági eljáráshoz biztosít jogot, és nem azt garantálja, hogy annak eredménye minden esetben helyes lesz. Jelen esetben azonban az elsőfokú bíróság mulasztása, valamint a másodfokú bíróság Alaptörvénybe ütköző jogalkotása a Bv. tv. 10/A. § szerinti kártalanítási eljárás lényegével és a jogalkotó azon szándékával is ellentétes, hogy a kérelmezők a fogvatartás alatt elszenvedett sérelmeikért hazai fórum előtt részesülhessenek hatékony jogorvoslatban.

Az első fokon eljáró Szegedi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja 15.Bv.1068/2017/35. számú végzése tehát sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, míg a másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék 5.Bpkf.475/2019/6. számú végzése a fentiekben túlmenően az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését, III. cikk (1) bekezdését, IV. cikk (4) bekezdését és 25. cikk (1) bekezdésének első mondatát is sérti, tekintettel arra, hogy mindkét végzés Alaptörvénybe ütköző módon véglegesen fosztott meg engem attól, hogy kompenzációban részesülhessek az általam elszenvedett sérelmek miatt.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Kijelentem, hogy nem kezdeményeztem az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági végzések végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Mellékelten csatolom [1] az ügyvédi meghatalmazást.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Kijelentem, hogy az alkotmányjogi panaszba foglalt személyes adataim közzétételéhez nem járulok hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

További melléletekként csatolom:

- [2] az EJEB tájékoztatását, mely szerint a kérelmemet 13423/16. lajstromszám alatt nyilvántartásba vette,
- [3] a Szegedi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja 15.Bv.1068/2017/31. számú megkeresésére adott választ,
- [4] a Szegedi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja 15.Bv.1068/2017/35. számú elsőfokú végzését,
- [5] a Szegedi Törvényszék 5.Bpkf.475/2019/6. számú másodfokú végzését.

Kelt: Szegeden, 2019. június 28. napján.

Tisztelettel:

